

forslaget, er tilvejebragt. — Hvis man nu dertil siger: Saa har det ingen Betydning at vedtage Loven, vil jeg svare, at det dog har Betydning; juri i sig har det Betydning, fordi Principet, det, man snarest kunde vente Strid om, er vedtaget, og det er blot Overgangsbestemmelser, som man dog forhaabentlig lettere kan blive enig om, der ere udstudte. Og faktisk tror jeg, det vilde have Betydning, fordi alle de, der som jeg og vistnok de fleste her i Tinget, interessere sig for at skaffe Esbjerg Kommune en anden kommunal Stilling end den, den nu har, som ikke passer til Forholdene, vilde være i høj Grad opfordrede til hurtigst muligt at enes om denne Tillægslov eller supplerende Lov i det hele. Skulde det imidlertid findes uensigtsmæssigt saaledes at udstykke Vedtagelsen af Loven, bliver der jo ikke andet for, end at udsætte Lovens Behandling og afvente, saaledes som den ærede Ordfører for Vædringsforslagene sagde, et fuldstændigt Forslags Forelæggelse for Folketinget til næste Samling. Smidlertid, jeg tror, at de afgørende Ulemper kunne afværiges ved den Tillægsbestemmelse, vi foreslaa til Vædringsforslagene, og jeg skal dermed anbefale denne.

Breinholt-Bandborg: For jeg nu tager Ordet for det Vædringsforslag, der er stillet af mig tillige med 4 ærede Medlemmer, skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at en Trykfejl har indsnæget sig i det Vædringsforslag, Vædringsforslag Nr. 2, idet der er et overflødig Ord, „til“, som jeg herved beder rettet. — I lige Maade skal jeg forudstikke en anden Bemærkning. Vædringsforslaget er stillet af nogle ærede Medlemmer i Forening med mig. Blandt disse ærede Medlemmer findes et Medlem (G. Hansen), hvis Navn ogsaa findes paa de af 6 ærede Medlemmer stillede Underændringsforslag, og jeg skylder derfor det ærede Medlem, der er Repræsentant for den københavnske Handelsstand, at meddele, at hans Navn derved maa udgaa af det Vædringsforslag, som er stillet af 4 ærede Medlemmer og mig.

Naar jeg derefter gaar over til selve Vædringsforslagene, tror jeg at kunne fatte mig i meget stor Korthed. Man har troet, at vi Forslagsstillere i Grunden burde tage dette Forslag tilbage, da der foresigger fra andre ærede Meningsfæller tvende Vædringsforslag, stillede af henholdsvis 6 og 4 ærede Medlemmer. Det have vi dog ikke fundet vilde være rigtigt; thi man ved jo aldrig forud ganske sikkert, hvorledes et Vædringsforslags Skæbne vil blive, og den Mulighed kunde altid tæntes, at disse Væ-

dringsforslag forkastedes. I det Tilfælde vilde det vistnok være overordentlig heldigt, om man dog havde Refers til det Vædringsforslag, som mine Medforslagsstillere og jeg have stillet, idet det tager Sigte paa et Forhold, som jeg tror, at saa godt som alle i det Parti her i Salen, som jeg tilhører, være enige om, at det var heldigt, om der skete en Forandring i det, nemlig, at de nærmere Bestemmelser, som alt i Lovforslaget overlodes vedkommende Minister at træffe, kun skulde kunne træffes ved kongelig Anordning. Det vil let ses — det behøver jeg ikke at opholde mig ved —, at der derigenem gives en ikke lidt større Betryggelse, en meget stærkere Betryggelse, idet der ved, at de skulde vedtages i Statsraadet og stadfæstes af Hans Majestæt Kongen, vilde være bundet en saa stor Betryggelse, som der overhovedet efter min Formening trænges i dette Forhold. — Yderligere har det været den almindelige Mening hos mine Partifæller, at en saadan ekstraordinær Bemyndigelse, som gives i § 6, dog i ethvert Tilfælde maatte have en bestemt Begrænsning i Tid og ikke kunde blive ved at staa i al Evighed, saaledes at, hvad der blev bestemt af vedkommende Minister eller — hvis Vædringen vedtages — ved kongelig Resolution, kunde omgøres paa samme Maade, idet Esbjerg som Købstad da vilde komme til at indtage en ganske exceptionel Stilling og ikke vilde være underkastet de samme Regler som alle andre Købstæder. Det er det, hvorpaa disse to Vædringsforslag, som vi have tilladt os at stille, gaa ud. Jeg haaber, at de ere af en saadan Art, at de ikke ville kunne forhindre Lovforslagets Gennemførelse hverken over for den højtærede Indenrigsminister eller over for det andet Ting, og samtidig ville kunne give en virkelig tiltrækkelig Betryggelse over for de nærmere Bestemmelser og Væmpelser, som gives i Overgangstiden, under Esbjergs Overgang fra Landkommune til Købstadkommune. I alt Fald have vi Forslagsstillere her en aldeles bestemt Tillid til den høje Regering, at den vil vaage over, at der i Virkeligheden træffes saadanne Bestemmelser, der staa i god Overensstemmelse med de sædvanlige Regler og Lovbestemmelser for Købstædernes Ordning i det hele taget. Vi nære den sikre og faste Tillid, at der ikke vil ske noget, som vil gaa uden for disse almindelige Bestemmelser med Undtagelse af visse Væmpelser, som indeholdes i Lovforslaget, og som ere absolut fornødne. Vi kunne derfor ikke andet end antage, at man fra alle Sider maatte kunne slaa sig til Ro hermed, og dermed skal jeg saa paa egne og mine ærede Medforslagsstilleres Vegne paa det bedste anbefale